

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štinitopne pet-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovelično pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 3-4.

Na pragu absolutizma.

Vladino posredovanje mej parlamentarnimi strankami v svrhu, da se omogoči vsaj parlamentarna rešitev pogodbenega in budžetnega provizorija, so se izjalovila. Ministerki predsednik baron Gautsch se je na vso moč trudil, da pridobi za to prizadete stranke, toda uspeha ni dosegel. Vsa njegova prizadevanja so se razbila, in uvidevši, da ni upanja na pomirjenje, da ni upanja na parlamentarno rešitev niti najnujnejših državnih potreb, je pogajanja pretrgal.

Posledica tega je, da se za sedaj ne skliče državni zbor in da si bode vlada iz vseh sadreg pomagala s cesarskimi naredbami na podlagi § 14. S tem je dejansko suspendiran jeden del naše ustave, ker se bo državna uprava vodila brez sodelovanja narodnih zastopnikov, kajti državni zbor se za sedaj ne skliče, ampak se morda skliče po novem letu, po zasedanju dež. zborov.

Že vladanje s cesarskimi naredbami na podlagi § 14 je neke vrste absolutizem, kajti vladanje brez parlamenta ni normalno, a če se vprašamo, kdo je kriv teh nenormalnih, nezdravih razmer, moramo odgovoriti, da samo in jedino nemška nepogljivost in nemška nestrpnost.

Z odstopom grofa Badenija so Nemci dosegli jeden namen svojega bojevanja. Tudi ta uspeh jim ni zadostoval. Dasi je vlada sestavljena samo iz t. i. modrih, kateri po svojem mišljenju pripadajo nemški liberalni stranki, dasi je država radi pogodbenega provizorija v najtežavnejšem položaju in dasi so bili mirovni pogoji sanje kar možno najugodnejši, vendar so odbili vsako spravo. Čehi so bili od jezikovnih določb odnehal tako, kakor bi tega nihče ne pričakoval, privolili so v bistvene spremembe jezikovnih naredb, v spremembe v nemškem smislu, desvica je bila pripravljena tudi na druge števila, samo da se omogoči vsaj kratko sbravanje parlamenta, toda Nemci se niso udali, zahtevali so popolni preklic jezikovnih naredb in tako preprečili vse, njim tako dobrohotne namere nove vlade.

Krivda, da bode vlada odtlej vodila državno upravo brez sodelovanja državnega zbora, da so narodi faktično izgubili za nekaj časa najvažnejšo pravico, dovoljevati državne potrebnosti, in da si jih bode vlada sama dovoljevala s pomočjo cesarskih naredb, ne mored se pri tem za želje in potrebe prizadetih narodov, krivda za to zadene jedino in izključno nemške opozicijske poslance, katerih prepotentnost in nespravljenost je odgovorna za vse, kar se je že zgodilo in kar se še zgodi. To priznava tudi vlada sama, kakor je razvidno iz čistočnega, Slovanom gotovo ne naklonjenega „Fremdenblatta“, kjer je brez ovinkov povedano, da so nastalega polabsolutizma krivi Nemci, in tega ne utaji nobena, še tako gostobesedna izjava.

Nemci so včeraj, menda iz strahu, ker je vlada pretrgala pogajanja, obsledili izjavo, v kateri pravijo, da obžalujejo neuspeh vladnega posredovanja, da iskreno žele pripomoči k uredbi parlamentarnih razmer in da bi radi omogočili parlamentarno rešitev pogodbenega provizorija. Ta nemška, himavška izjava ima pač namen, odvrniti od Nemcev krivdo za vse, kar se utegne zgoditi, ali tega namena ne doseže, pač pa vzame nemškim strankam še tisto malo spoštovanja, kar so ga imele. Kdo naj spoštuje ljudi, kateri nimajo niti toli poguma, da bi vzeli na se odgovornost za svoje čine?

Prvi korak k absolutizmu je storjen, a možno je, da ma sledi kmalu tudi drugi, zlasti če se vl

ogerski zbornici posreči opoziciji preprečiti vzpetje pogodbenih predlog. V tem slučaju nastala bi jednaka kriza, kakor v nas tudi na Ogerskem, v nevarnosti bi bil ves dualizem in morda bi bil to trenutek, ko nastane potreba „utrditi državno avtoriteto“, kakor se je previdao izrazil „Fremdenblatt“, ko se uvade absolutizem.

Boščnost je zakrita v neprodirno temo. Očitno je največ od tega, kako se razvijajo razmere na Ogerskem. Morda se začne baron Gautsch iznova pogajati s strankami, da omogoči funkcioniranje parlamenta, mogoče pa je tudi, da stori kar nakrat konec vsemu parlamentarizmu.

Vslic tem nejasnim razmeram gledamo lahko brez strahu v bližnjo bodočnost, to pa zategadelj, ker so slovenski narodi solidarni. Poljaki so postali zanesljiva opora Čehov in južnih Slovanov. To se je pokazalo pri pogajanjih z vlado, to svedoči izjave poljskega časopisa in to svedoči razne druge manifestacije. Parlamentarna večina še ni bila nikdar tako solidarna, kakor je sedaj in opravičen je dvom, da bi se Gautschu posrečil eventualni pokus, izvesti iz nje nemške klerikalce in s njih pomočjo sestaviti novo večino. Sicer pa bo morala vlada, dokler bode hotela voditi državno upravo ustavnim putem in sodelovanjem državnega zbora, računati s Slovani in upoštevati njih zahteve, sicer jej ni obstanaka.

Ako pa se odločijo merodajni krogi na suspenzijo ustave — in to se bo moralo zgoditi, če nemške stranke ne odnehajo od svojih zahtev — na uvedbo absolutizma, se nam tudi ni bati. Tisti časi, ko je bilo možno slovenski živeli v tej državi ignorirati, so minoli za vedno; sicer se pa absolutizem ne da za dlje časa vzdrževati in je brez dvoma, da si priborimo novo ustavo in nov parlament, boljše ustavo kakor je sedanja, in boljši parlament, kakor je sedanji, v sled tega nas pa tudi ni strah, ker je vlada začela hoditi po potu, kateri vodi k absolutizmu.

25letnica „Glasbene Matice“.

(Dalje.)

Na to je imel svetnik g. Svetek slavnostni govor, ki se glasi:

Castita gospoda! Praznovanje petindvajsetletnega obstoja „Gl. M.“ nam daje gotovo povod, da se živo spominjamo posameznih zanimivih dogodkov iz dolgotrajne zgodovine tega prekoristnega slovenskega društva, da se zlasti spominjamo boriteljev, kateri so s posebno unemo in požrtvovalnostjo društvu pripomogli do sedanjega razvoja. Drevesce, ki so jo pred petindvajsetimi leti zasadili nekateri rodoljubi, je postalo košato drevo, drevo, ki je obrodilo sad, da se ga veseli ves slovenski svet. Žal, da je mnogo rodoljubov, ki so kumovali pri kistu „Gl. M.“, ki so pomagali jo vzgajati, že položila blede smrt v prerani grob. Le tem je sramota kruta osoda, da bi se izpolnile njih želje, veseliti se ob petindvajsetletnici na uspehih trudoljubivega delovanja. A blagor jim, saj spé smrtno spanje v svesti, da njih trud ni bil zaman, ker dela so nemrjoča in ker tudi nadaljujejo njihovi sovratniki začeto skupno delo z isto vnemo, s katero samo je mogoče doseči svoj vzor. In v resnici takih mož imamo še danes, imamo zlasti jednega — predsednika „Gl. Matice“ g. Frana Ravniharja.

Slovenec rad poje, nadarjen je; dajmo mu priliko, da se v petju izobrazi v svojem jeziku! To je bilo geslo, katero si je začetkom sedemdesetih let sedanjega stoletja na zastavo zapisali nekateri

rodoljubi. Takrat je imela stara naša čitalnica jedina v Ljubljani slovenski pevski zbor, ki se je kolikor toliko vezbal po načelih modernega petja. Toda organska podlaga mu je bila pretesna, in ni bilo nade, da se kdaj povzpe do one višine glasbene umetnosti, kakor jo po vsi pravici zahteva napredujoči narod. Hud tekmeč mu je bilo filharmonično društvo, kamor so se takrat zatekali mnogi slovenski pevci, ki so peli nemški! V krogih čitalničnih pevcev se je torej jelo resno premišljevanje, kaj je storiti, da se pravičijo te pevske sile k skupnemu domačemu delovanju. Poskusi so bili zaman, zapreke neprekorajljive. Prestopi k čitalniškemu zboru so bili tako neznatni, da niti ne zaslužijo, da jih omenim. Ta žalostni pojav je dal nekaterim rodoljubom povod, da so se jeli baviti z vprašanjem, je-li bi ne kazalo v Ljubljani ustanoviti novega glasbenega društva na širši podlagi, kakor je čitalniški pevski zbor. Program temu društvu naj bi bil: gojitev vokalne in instrumentalne glasbe, nabiranje narodnih in umetnih pesnj, zaaganje in izdajanje muzikalij, spodbujanje domačih skladateljev, prirejanje javnih produkcij in ustanovitev glasbene šole, v kateri bi dobivala mladina pouk. S proučevanjem tega vprašanja se je bavila zlasti trojica rodoljubnih gospodov: Fran Ravnihar, Anton Jentl in Vojteh Valenta. Jentl in Valenta sta bila filharmonična pevca. Četokrat sta tožila o osodi Slovence, ki mora še celo s svojim nebeškim darom tlačati taji gospodi. Zavezala sta se bila namreč pri filharmoničnem društvu sedelovati, da je v zameno prevzel brezplačno tehnično vodstvo čitalniškega pevskega zbora ranji Anton Nedel, tedanji pevovodja in ravnatelj filharmoničnega društva.

Prišel je poletni čas 1872 l. Tedaj se je mudil g. Ravnihar na počitnicah v Gamelnih pri Ljubljani. Tu sta ga pogosto obiskovala Jentl in Valenta. Pod senco cvetoče lipe ali pa ob večernem hladu je izdelavala trojica načrte in krpala pravila za bodoče glasbeno društvo, katero bi pri krstu dobilo ime „Glasbena Matica“.

Kmalu je trojica izgotvila svoj elaborat in ga izročila radi redakcije g. prof. Starčku, Petru Grasselliju in Andreju Praprotniku, isti čas pa tudi vse pekebela, da se je misel na ustanovitev tega društva zanesla v najširše, zlasti v kroge ljubljanskega občinstva.

Napočil je dan 21. julija 1872 l., dan veselja in nade. Ta dan se je sešel prvičrat osnivalni odbor in optima forma ter se tako-le konstituiral:

Predsednik: Fr. Ravnihar, podpredsednik: A. Jentl, blagajnik: Fr. Drenik in tajnik V. Valenta. Dne 25. septembra istega leta pa se je sklical prvi občni zbor, katerega je g. Ravnihar naznanil, da je visoka vlada potrdila društvena pravila. Poročilo g. Ravniharja, v katerem je spregovoril glede težkoč, katere bode moralo novorojeno društvo prebiti, par resničnih besed, v katerem pa je tudi povdarjal potrebo intenzivnega truda in skupnega delovanja po geslu „svrži k svojim“, vzel je zbor z navdušenjem na znanje ter ob jednem potrdil ves dosednji društveni odbor.

Odbor je imel pričetkom res dokaj težavno stališče. Dela se ni strašil, a nedostajalo mu je gmočnih sredstev tako, da se niti lotiti ni mogel celga podjetja. Zatorej pa je šlo tudi dokaj počasi naprej. Odbor je začel najprvo nabirati narodne pesmi in isti čas že izdane boljše glasbene umotvore. Skrbno je poizvedoval po domačih skladateljih in posrečilo se mu je tudi, da si je nabavil

mного glasbenih proizvodov, kateri so dotlej ležali v rokopisih doma pri skladateljih. Odbor je kompozicije skrbno urejeval in zalagal ter jih dajal po niskih cenah na prodaj.

Žal, da je bilo takrat zanimanje za podjetje v narodu tako mlačno, da se odbor nikakor ni mogel posaditi z uspehom. Velika je bila nevarnost, da društvo skoro preneha. Koncem sedmega desetletja je komaj še životalilo in dosti ni manjkalo, da ga niso poslali v hiralnico, kjer bi mu pihnili luč življenja. V tem kritičnem času je povzdignil naš predsednik z vso odločnostjo svoj glas, da je kreniti odbora na drugo pot svojega delovanja, češ, da vsaki nadaljni napor za obstanek društva ostane brez uspeha, če se ne ustanovi glasbena šola za mladino, kakor se je to že iz početka nameravalo. V tem ukrepu je iskal torej g. Ravnihar jedino, če tudi samo moralno pomoč. Kako srečna je bila ta misel, to nam kaže vsa nadaljna zgodovina „Glasbene Matice“. Glasbena šola se naj postavi na najširšo podlago, od učeče se mladine pa naj se zahteva najnižja ukovina; tako je formuliral gosp. Ravnihar svoje predloge pred društvenim odborom — Dasi tudi odbor ni bil drugih mislij, vendar je šel težko na delo in to zaradi finančnega vprašanja. Poskrbeti učil, vsjeti šolskih prostorov in angažirati učnih sil — to so bile potrebe, za katere društvena denarnica ni dostajala.

V obzired temu težavnemu položaju je sklenil odbor dne 19. julija 1882. l., da se ustanovi glasbena šola. Šola se je v resnici tudi otvorila dne 15. novembra 1883. leta z vpisanim 28 gojencev. Ta dan sme se imenovati pravi pravcati praznik ne le za „Glasbeno Matico“, ampak tudi za ves slovenski narod. Ta dan je zanimiv, ker se uprav ž njim pričinja nova doba v kulturnem napredku naroda na polju glasbene umetnosti. Ta dan se je sklicala prvič nadobudna mladina v slovenski glasbeni zavod na delo in naobraževanje v dosego višje socialne omike. S tem je bil srečan pričetek narejen, in število gojencev je raslo, kakor znano, od leta do leta. Na kateri stopinji se že nahaja danes društvena šola, je tudi znano.

Vprizoritev šole je bilo torej jako težavno delo, da se je izvršilo, moramo biti pač do dna srca hvaležni našemu vestrajnemu propagatorju g. predsedniku Ravniharju. Poleg njega pa moram omeniti še dveh gospodov, katera sta z vso gorečnostjo podpirala g. Ravniharja, in sicer g. Srečka Stegnarja in g. Julija pl. Januševskega.

Z velikim navdušenjem so se odzvali prvi naši učitelji častni nalogi šolskega pouka. Omenjam tu izmed onih prvih časov razum napominanih dveh gospodov še gg. Razingerja, Mayerja in Burgarja, ki so s posebno marljivostjo pomagali šoli na noge.

Prvo dabo svojega obstanka je zaključila glasbena šola v letu 1886., v katerem se je posredilo odboru po sklepu, da je upeljati v šoli jednotno vodstvo, pridobiti tedanjega učitelja na Lvovskem konservatoriju, našega očjega rojaka g. F. Gerbiča, kateremu je še dandanes izročeno šolsko vodstvo.

Obično opisovati, kako se je delalo in kaj pridelalo v glasbeni šoli, to ni predmet mojemu govoru, ki naj se omeji na spomine o najbolj markantnih prikaznih. Preveč bi bilo natančneje opisovati še delovanje društva v drugih strokah. Naj se izrazim le kratko: Jeden najbolj upoštevni faktorjev „Glasbene Matice“ je naš pevski zbor, katerega ustanovitelj je poleg rajnega dra. Grossa naš velezaslojni častni član in sedanjí zboroví načelnik, gosp. deželni sodnijski svetnik Ivan Vencajz. Da imamo danes lastni glasbeni dom, da zborujemo danes v lastni hiši, gospoda moja, to je uprav njegova zasluga.

Da imamo krepki, dobro izvežbani moški in ženski pevski zbor, pa je zasluga nam nepozabnega prejšnjega pevovodje, g. Mateja Hubada, kojega delo nadaljuje sedaj z isto vnsmo g. Josip Čerin.

Podpore je našla „Gl. Matica“ zlasti pri viš. deželni vladi, deželi Kranjski, občinskem svetu stolnega mesta Ljubljane in kranjski hranilnici. Največjo subvencijo 1200 gld. na leto dobiva društvo od mesta Ljubljane. Veliko naklonjenost izkazal je „Gl. Matici“ g. deželni predsednik baron Hein ob priliki velikonočne potresne katastrofe leta 1895. s tem, da se je „Gl. Matici“ za zgradbo novega poslopja podelila izdatna podpora. Velike zasluge zanjo pa si je stekel ob tej priliki tudi deželni odbornik g. dr. Ivan Tavčar, ki se je kot član dotičnega potresnega odbora krepko potegnil za „Glasbeno Matico“.

Da je „Glasbena Matica“ danes najimenitnejši slovenski glasbeni zavod, ki se nam reprezentuje kot jeden najvažnejših faktorjev v kulturnem življenju našega naroda, da je „Gl. Matica“ že sto in stoterim možnim srcem utrdila ljubezen do slovenske pesmi in svoje domovine, da je „Gl. Matica“ v du-najskih zahvalnih koncertih priborila slovenski pesmi svetovno slavo, da je „Gl. Matica“ mnogo storila za socialno izomiko naših bratov in sester, to je delo imegovanih mož, ki zaslužijo, da se jih ob taki slovesni priliki, kakor danes, s vso hvaležnostjo spominjamo.

Ne vem skoro, kateremu izmed njih bi dal prednost; a to je gotovo, da je mej njimi samo jedem, ki je stal na braniku „Gl. Matice“ ne-pretrgoma petindvajset let ter njeno ladijo s spretno roko vozil skozi najnevarnejše ožine.

Zaključujem svoj govor z iskreno željo, da tudi v bodoče naša „Glasbena Matica“ koraka tako naprej ter se vedno zaveda svojega imenitnega poklica. Slava in čast pa vsem dosedanjim boriteljem in podpirateljem „Glasbene Matice“, slava in čast zlasti našemu načelniku, g. Franu Ravniharju, ki s petindvajsetletnico „Glasbene Matice“ danes tudi obhaja petindvajsetletnico svojega predsedovanja!

Govor je bil sprejet z glasnim odobravanjem.

Na to je stavil sodni svetnik, g. Iv. Vencajz, sledeče predloge, katere je odbor pri glasovanju soglasno sprejel: 1. Odbor sklene, da razpiše 200 gld. nagrade za najboljši izviren oratorij ali drugo epiško skladbo. — 2. Vsako leto je razpisati nagrade za najboljše skladbe ali prireditve narodnih pesmij, katere bo potem izdajala „Glasbena Matica“. — 3. Naj dela odbor na to, da dobi glasbena šola „Glasbene Matice“ pravico javnosti ter se s časom podeželi.

Ker se ni oglasil nihče več za besedo, zahvalil se je predsednik udeležencem slavnostae od borove seje ter zaključil zborovanje. (Konec prih.)

V Ljubljani, 10. decembra.

Položaj na Ogerskem Avstrijska kriza je prišla sedaj tudi že preko meje na Ogersko. Neodvisna stranka hoče pod vodstvom Frana Kossutha začeti že danes s najhujšo obstrukcijo, da zabrani pravočasno sprejetje Baffyjerzega zakona, s katerim se skupne bančne, carinske in vojne zadeve rešijo provizorično samostojno. Kossuthova stranka hoče storiti vse, da se provizorično ureditev razmerja do Avstrijske ne dožene ustavnim potom. Opozicija bi rada vrgla ministerstvo, a se ji to menda ne posreči. Zanimivo je, da je v narodni stranki, katero vodi grof Apponyi, nastala nesloga.

Madjari in slovanska krajevna imena. S posebnim zakonom hočejo Madjari doseči, da se pomadjarijo vsa slovanska in rumunska pa tudi nemška krajevna imena. Tako hočejo pritiskati vsemu svojemu kraljestvu jednoten znak. Toda ogerske narodnosti se že dvigajo proti takemu nasilju. Rumuni skličejo prvi tak protesten shod, ki ki naj se vrši v Sibinju; a tudi Srbi v južni Ogerski in Slovaki v severni Ogerski se gibljejo. Slovake podpira češko društvo „Jednota“ v Pragi. Vse agituje po Ogerskem, tako da bukne ondi skoraj narodnostni boj v prav tisti beemosti kakor na Avstrijskem.

Afera Dreyfus Eszterhazy. V zadnji seji francoske zbornice je govoril tudi senator Scheurer Kestner, ki je konstatiral, da je izročil ves svoj materijal vladi na porabo in da je afera Dreyfusova v neposredni zvezi z obtožbo poveljnika Eszterhazyja. Splošno se dokazuje, da je Eszterhazy res sam pisal bordersau, radi katerega je bil kapitan Dreyfus obsojen. Vojno ministerstvo je preiskavo že odredilo. Dokazi o Eszterhazyjevi krivdi se kupičijo. Dreyfusova žena se je obrnila do papeža za pomoč. — V „Figaro“ nadaljuje Emile Zola svoje zagovarjanje Dreyfusove nedolžnosti. Zola je trdno prepričan, da je Dreyfus žrtva površnih sodnikov. Pred redakcijo „Figaro“ so se dogodile že večje demonstracije, antisemitski in klerikalni časopisi pa pišejo, da so Zola žilje podkupili.

Dogodki v vzhodni Aziji. Nemčija pošilja še vedno nove čete na svoje ladijevje v kitajski luki Kiao-šan, kjer je zasedla že — brez vsakega boja — nabrežje. — Tekom tega meseca se odpelje t a nov oddelek mornaričnih vojakov in topničarjev. Poveljstvo ima sedaj admiral Dieterich, a včeraj je tja doli odpotoval brat nemškega cesarja, princ Henrik. Pred odhodom se je poslovil tudi pri

knezu Bismarcku, ki ga je sprejel sedeč v naslanjaču. Bismarck sopot muči bud protie.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 9. decembra.

Seji, katere se je udeležilo 26 občinskih svetnikov, je predsedoval župan Hribar. O svetateljem zapisnika sta bila imenovana obč. svet. dr. Gregorič in Velkavrh.

Župan Hribar je najprej omenil, da je našo državo in presvetlega cesarja vnela velika izguba. Umrl je namreč admiral Makso baron Dumblebsky-Sterneck, za katerim želijo vsa bojna moč na čelu jej nje vrhovni poveljnik. Obč. sveta ljubljanskega je bilo vedno na tem, da bodi bojna moč naše države na vrhovi naše dobe, zato čuti veliko izgubo, katero je s smrtjo admirala Sternecka z. dela državo. Župan pozove obč. svetnike, naj v znak sožalja vstanejo raz sedeže, kar se zgodi in kar se zabeleži v uradni zapisnik.

Dalje omeni župan, da je mislel dni firma Tönnies praznovala petdesetletnico svojega obstanka. Tudi ta sluzi mestu na čest in satogadilj jej je župan poročam rečene redke slavnosti čestital. V hvaležni spomin na svojega očeta, kateri je firmo ustanovil, darovali so deležniki o tej priliki 200 gld. za mestne uboge.

Župan omeni dalje, da je „Glasbena Matica“, ki si je za razvoj slovenske glasbe pridobila velikih zaslug, praznovala 8 t. m. svojo petindvajsetletnico. Župan izreka željo, naj bi „Glasbena Matica“ i z naprej napredovala, kakor dotlej, da se iz nje razvije slovenski konservatorij. Občinski svet jej želi najboljšega uspeha za bodočnost. (Zahvali dobroklici.)

Župan naznani potem, da se je povzročil preuredbe sglasevalnega urada izvršilo tudi številjenje prebivalstva. Konstatiralo se je, da je imela Ljubljana dne 10. novembra 32 579 prebivalcev, in da je v njej bivalo 2200 vojakov. Priznatek v preteklih osemih letih je navadno potresni katastrofi dosti znan. Dale naznani župan, da je stavbiški odsek izvolil svojim načelnikom obč. svet. Žužka, podnačelnikom pa obč. svet. Pavlina, odsek za nadzorovanje elektrarne pa načelnikom obč. svet. Senekoviča, podnačelnikom pa obč. svetovalca Subica.

Napoved je župan naznani, da je v smislu v zadnji iaredni seji storjenega sklepa poslal brzojavni pozdrav županu praškemu in predsedniku Lvovskemu. Iz Prage se ni odgovorilo, a temu se ni čuditi pri sedanjih razmerah, toda iz časopisov je razvidno, da je poslani pozdrav obudil v praškem občinskem svetu, kjer ga je župan naznani, največjo radost. Iz Lvova je prišel odgovor koj drugi dan. Odgovor se glasi:

„Swietne prezylium miasta Lublana do ręk prezydenta jasnje wielmożnego Iwana Hribara. — Za cenze dla nas słowa uznania i sympatije serdeczne składam dzięk. Nasze zapewnienie, że narod polski nigdy nie sejdzie z obranji drogi obrony rownouprawnienia ludów slowianskich stanowajych wiekszość w państwie austrijskiem, wywołane prowadzić będzie nadal walkę o wywołanie tych ludów z pod niesprawionej hegemoniji i mniejszości niemieckiej. Skupione pod standardem tej idei ludy słowiańskie muszą zwyciężyć! Cześć i pozdrowienie! — Prezydent królewskiego stołecznego miasta Lwowa — Małachowski.“

Dalje so sklep obč. sveta pozdravili politično društvo „Elinost“ v Trstu, branki „Sokol“ in slovansko dijaštvo v Gradcu.

Pri tej priliki — rekel je župan Hribar — omeniti mi je, da je čutil občinski svet beljaški potrebo, izreči svojo solidarnost z nemškimi obstrukcionisti in njih poštenjem. Za to bi si gotovo v obč. svetu nihče ne zamenjal, da ni v resoluciji obč. sveta beljaškega izrečeno, da „surovost“ izjave ljubljanskega obč. sveta kaže, da zasluži ta obč. svet „den Meestab des minderen Culturwertes“. Občinski svet ljubljanski ni svojega sklepa naznani obč. svetu beljaškemu in ta ni svojega naznani obč. svetu ljubljanskemu. Obč. svet beljaški torej ni imel nobene pravice naš sklep kritikovati, najmanj pa, ko so se v Beljaku zgodile hrupne demonstracije proti Slovincem in ko sedaj vidimo, kam je nemško divjanje dovelo našo državo. To divjanje je krivo, da stojimo danes pred vratmi absolutizma. Nemci celo novemu ministerstvom predsedniku, ki je išel iz njih vrst, ne zaupajo, ampak se kujajo kakor otroci. Ti nemški možje ne pridigujejo več, da so ohranjevalci države, pač pa so se v državnem zboru čuli iz njih ust klici, kateri naznanjajo, da so pripravljeni celo državo izdati, ako se ne ukloni njih poveljem. To so ljudje, katerim gre jedino za nadvlado in ki si jo hočejo priboriti, naj se zgodi karkoli, naj propade tudi država in dinastija. Ako je obč. svet ljubljanski to ožigosal, potem nima kak beljaški obč. svet pravice, kritikovati ta sklep, zlasti ko ni znal ali pa ni hotel preprečiti divjanja proti Slovincem v Beljaku. Da govori obč. svet beljaški o minderkulturwertu ljubljanskega občinskega sveta in Slovincem je pač smešno. Beljačanom bi nič ne škodilo, če bi prišli k nam v šolo. Ta mindercultu wert obstoji v tem, da ne posmemamo nemških divjakov. Dokaz tega je 31. oktober t. l., ko se je v Ljubljani priredila nemška slavnost. Ta slavnost je bila provokacija slovenskega prebival-

stva. V Ljubljani je bilo tedaj nabrane precej elektrike — lahko bi se bila zgodila demonstracija, katere bi se Nemci ne bili veselili, a prebivalstvo je udubilo svoj gnev in provokacijo igriralo. Mi gledamo z mirnim pogledom v bodočnost. Za nami je prebivalstvo, za nami je narod. Morda mi nikjer v državi ljudstva, katero bi se znalo tako premagovati kakor v nas. Tudi v našem mestu se pri merjajo sedaj demonstracije proti Slovincem, tudi tu so začeli izvesti ljudje izsiliti, in šele te dni je župan kot načelnik policije imel dolžnost tako demonstracijo razpustiti na pristojno mesto — lahko bi se tudi v nas kaj primerilo. Te besede naj bodo v svarilo tistim, kateri se sprezabljajo ter provoci rajo, a to se bilo treba povedati kot odgovor ni obstrano njavo obč. sveta beljaškega. (V. Harni Živo in D. Broklic.) (Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. decembra

— **Osobne vesti.** Skriptor na licealni knjižnici g. Konrad Stefan je imenovan kustosom te knjižnice. — Finančni komisar gospod Herman Nickerl pl. Rengenfeld je imenovan fin. tajnikom. — Za sodne oficijale druge vrste so imenovani kancelisti gg.: Ivan Pavlin v Ljubljani, Fr. Urbič v Celju, Andrej Frangesch v Mariboru, Jakob Arh v Novem mestu, Lovro Balanč v Semožečah na Postojno, Josip Pogačar v Mokronogu na Celje, Fran Sirknik v Ljubljani, Fran Kramberger v Mariboru, Alojzij Skaza v Ptou in Fran Berdnik v Celovcu. — Za sodne kanceliste so imenovani gg.: Ivan Železnik v Škofji Loki na Logatec, Aleksej Gmel v Zadru za Podkloster, Alojzij Černigoj v Sežani za Črnomelj, Josip Koblar v Litiji, Fran Darovec v Novem mestu za Metliko, Karol Kratochvil v Ljubljani za Il. Bistrico, Ignacij Lampič v Ljubljani za Krško, Karol Lackner v Novem mestu, Ivan Deisinger v Škofji Loki, Ivan Virk v Velikih Laščah, Ivan Schweiger v Črnomlju za Trebnje, Ivan vitez Villefort v Omožu za Sevnico, Jos. Schott v Ljubljani za Cerkljano, Jos. Zupančič v Ljubljani za Radovljico, Karol Zupančič v Novem mestu za Radeče, Josip Kump v Kočevju, Ivan Nedelko v Ljubljani za Postojno, Adolf Kump v Ljubljani za Idrijo in Mat. Dršaj v Črnomlju za Semožeče. — Premeščeni so sodni kancelisti gg.: Matija Kocuvan iz Litije v Ljutomer, Ivan Justin iz Trebnjega v Ljubljano in Jos. Lošak iz Zatišne v Trebnje.

— **(Repertoir slovenskega gledališča.)** Opozarjamo na današnjo predstavo priljubljene opere „Trubadur“. — V nedeljo se bo pela opera „Fra Diavolo“.

— **(Narodna čitalnica ljubljanska.)** Družbinskega večera čitalniški odbor ne more prirediti, ker ni mogoče dostojno razsvetliti dvorane, kar naj blagovole p. n. častiti člani vzeti na znanje. — Čitalniški odbor.

— **(Semenj.)** Na včerajšnji semenj je bilo prignanih 324 konj in volov, 293 krav in 53 telet, skupaj 670 glav. Kupčija s volji je bila še precej dobra, ker je bil prišel neki kupec s Bavarskega in je precej volov nakupil. Kupčija s drugo živino pa je bila le srednja.

— **(Iz Jesenja)** se nam piše: Ko je grof Badeni odstopil, slavili so tudi naši Germani ta padec s tem, da so napravili v tovarniški kantini pravi dirindaj, pri katerem so veliko bolj vriskali, kričali, se smijali, skakali ter se objemali, kakor oni, ki so v tevtoburškem gozdu rimske legije potolkli in pobili. Vsek pameten človek si je pa mislil, da so se s pametjo skregali.

— **(Kmetijska podružnica)** osnovala se je na Slapu pri Vipavi. Pri mnogoštevilno obiskanem shodu dne 5. t. m. bili so izvoljeni v odbor sledi gospodje: Karol Mayer, grajščak v Ložah (predsednik); Gustav Schwickert, glavni oskrbnik posestev grofa Lanthierija iz Vipave (podpredsednik); Fran Punčuh, učitelj in posojilnični načelnik iz Slapa (tajnik); Anton Hrovatin, župan iz Vipave; Jakob Pipan, župan iz Planine; Alojzij Ferjančič, posestnik iz Slapa; Ivan Marc, posestnik maline in žage na Planini; Ferdinand Malik, župan iz Slapa in Anton Nabergoj, posestnik iz Lož. Kakor je razvideti iz imen izvoljenih odbornikov je upati, da bo ta nova kmetijska podružnica jako uspešno delovala. Dosedaj pristopilo je že mnogo odličnih vipavskih posestnikov. Da si je ta kmetijska podružnica komaj osnovala šteje že nad 50 članov.

— **(Zveza slovenskih posojilnic)** ima svoj redni občni zbor v sredo dne 29. grudnia 1897. ob 10. uri popoldne v sejni dvorani Posojilnice v Celju. Dnevni red: 1. Poročile predsednika. 2. Poročilo društvenih revizorjev. 3. Razgovor o načrtu nove zadružne postave. 4. Volitev novega predsednika in odbornikov. Opomba: Po § 11. društvenih

pravil smejo se udeleževati občnega zbora pooblaščenca v „Zvezi“ starih posojilnic, pa tudi vsak zadržnik takšne posojilnice.

— **(Namestnik Rinaldini)** Z Dunaja se nam piše: Tudi naš namestnik vitez Rinaldini odstopi v kratkem. To je gotova stvar, ni pa še odločeno, kdo postane njegov naslednik. To se odloči do nedelje. Moravski namestnik Spens Boden gre 1. januarja v pokoj. Kandidatje na njegovo mesto so trije: tirolski namestnik grof Merweldt, štajerski namestnik marki Baquchem in bivši trgovski minister baron Glanz. Merweldt in Glanz pa sta tudi kandidata za tržaško namestništvo. V poučnih krogih se govori, da utegne pri tej priliki baron Hein postati namestnik v Gradcu.

— **(Žalostna smrt)** Iz Karlova smo dobili danes dopis, kateri nam lakonično neznanka, da si je dobro znan pisatelj pater Hrizogon Majar končal življenje, da se je utopil.

— **(Razpisane službe)** Na petrazredni ljudski šoli v Postojni prvo mesto deželške učitelje z dohodki III. plač razreda. Prošnje do dne 17. decembra okr. šol. svetu v Postojni. — Na jednorazredni ljudski šoli v Postojni mesto učitelja in voditelja z dohodki IV. plač razreda. Prošnje do konca meseca decembra okr. šol. sveta v Novem mestu. — Na II. razredni ljudski šoli v Boštajanu drugo do fiktivno učno mesto s plačo 450 gl. Prošnje do 25. decembra pri okr. šolskem svetu v Krškem. — Na dverazrednici v Zagorju pri St. Petru drugo učno mesto z dohodki IV. plač razreda in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 31. decembra okr. šol. svetu v Postojni.

* **(Cesarjeve jubilejske slike.)** Že precej časa sem sedi cesar kot model, ker bode izšla za njegovega 50letnega vladanja velika zbirka njegovih slik. Tako je že zvešil slikar Josip Zascha precej slik, katera predstavljajo cesarja pri pisalnici, v spalnici, pri sejstvu s cesarico itd.

* **(Cesar za ranjene vojake.)** Mej velikimi izgredi v Pragi je bilo mnogo vojakov ranjenih. Cesar je ukazal vojakom 1500 gl. podpore ter ukazal, naj se mu sporoča o stanju ranjenih oficirjev.

* **(Moderna Medeja.)** V Antverpu je skočila žena s štirimi otroci v vodo, ker je soprogo gredo ravnal z njo. Miter ter dve hčerki sta rešena pogumna 15letna mladeniča, drugi dve hčerki pa sta utonili. Nesrečna mati se je morala radi umora in poskuševanja umora svojih otrok pred sodnijo zagovarjati. Skesan je priznal svoj čin ter prosila, naj je nikar ne vprašujejo, kaj se je godilo pred umorom in med njim, kajti bila je tako iz sebe, da ne vé prav ničesar. Rešitelja pa sta pravila, da je hotela nesrečnica po sili zopet v vodo češ, da je tam najboljše za njo. Sodnik je izjavil, da je satoženska prava mučenica, ker jo je res kruti soprogo pripravil do tega čina, in tudi porotniki so jo izpoznali nedolžno.

* **(30 000 mark za — papigo)** je ponudil neki Američanec zar. Grantu Ridley. Papiga zna tri jezike in deset narečij ter govori do 4000 besed. Vsak stavek je pravilen, katerega izpregovori. Ako jo pa kdo nagovori v neznanem jeziku, molči. Ridley zasluži s papigo vsako leto do 10.000 mark, zato papige ne proda. — Nadvojvodinja Štefanija je dala nekdanj za papigo, ki je znala moliti Obe naš v šestih jezikih, 1500 mark. Papiga pa ni, ko so jo prenesli v Štefanijino palačo, znala ziniti niti besede. Izkazalo se je, da je bil prodajalec slepar, ki je govoril sam „s trebuchom“, dotim je dresirani tič le kljun odpiral in zapiral. — Turški sultan pa ima res papigo, ki govori 250 besed; kupil jo je za 1000 mark.

Književnost.

— **„Naša monarhija.“** 12. zvezek tega zanimivega dela, ki naj prinese v proslavo 50letnega vladanja cesa ja Frana Josipa I. popis in slike vseh avstrijskih (cislitvanskih) dežel, je izšel te dni ter prinaša Moravsko. Tekst je oskrbel profesor O. Stoklaska. Slike obseza zvezek sledeče: Brno (5 slik), Moravska Švica (5 slik), Olomuc (3), Iglava (2), Moravski Sudeti (5), Šumperk in Sternberg (2), Kravarsko (4), Moravska Ostrava (tovarna in pogled na mesto), iz doline Thaye (4), Kromeriz (3), Ogersko Gradišče (3), Lednice (grajščina kneza Lichtenšteinskega, zidana v angleškem slogu, parki, gotiška cerkev.) Ta zvezek zaključuje I. del.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 10. decembra. Manifest desnice je danes izšel. Desnica ga je po tri ure trajajočem posvetovanju v izvrševalnem odboru in v parlamentarni komisiji soglasno vzprejela. Manifest pravi: Na podlagi avtonomističnih principov združeni in parlamentarno večino stvarjajoči klubi, namreč češki klub, klub čeških veleposest., poljski klub, centrum, rumunski klub, slovanska kršč.-narodna zveza in klub nemške katoliške ljudske stranke si

štejejo v dolžnost, v tem trenutku izraziti svoje nazore in svoje mišljenje, ker je vsled nedoglednih parlamentarnih dogodov konstitucionalno delovanje centralnega parlamenta pretrgano. — Vodilo za vse nadaljnje delovanje desnice bode adresni načrt Združene stranke bode tudi v prihodnje zastopale zgodovinsko-politične pravice dežel, se bodo potegovala za avtonomijo dežel, za enakopravnost vseh narodov in za gojenje prave religioziteti in npravnosti, ter se bodo potegovala za plodonosno gospodarsko in socialno delovanje na korist vsem slojem, in sicer solidarno, trdno prepričani, da je to na korist državi, in da pospešuje to skupnost njenih prebivalcev. — Že to, da so se zastopniki nemških alpskih dežel pridružili drugim klubom desnice, je dokaz, da je neutemeljeno očitjanje, da namerava desnica prikrajšati pravice nemškega naroda, in je vsled tega desnica opravljena zahtevati, naj tudi opozicijske stranke brez predsodkov in pravično sodijo njena prizadevanja. — V interesu celokupne monarhije se je desnica trudila, doseči parlamentarnim potom uredbo razmerja mej Cislitvansko in Ogersko, ali navzlic največji vnemi v izvrševanju dotičnih dolžnostij se jej to ni posrečilo. — Mej pogajanji, katera so se vršila glede uredbe parlamentarnih razmer, je desnica pokazala največjo spravljivost, a dasi je šla tako glede jezikovnega vprašanja kakor glede formalnih vprašanj do skrajne meje popustnosti, vendar ni mogla omogočiti parlamentarnih obravnav. — Stranke združene v večini obžalujejo to iskreno, zlasti ker se je s tem oškodil parlamentarizem, ker je razmerje napram drugi državni polovici negotovo in ker je tako onemogočeno, ugoditi opravičenim in nujnim gospodarskim in socialnim zahtevam. — Stranke večine morajo odgovornost za to odkloniti. Prepričane so, da so vedno hotele le to, kar je dobro, in zagradelj se ne odreko upanju, da se nasprotstva vendar poravnajo. — Manifest so podpisali: vit. Jaworski, grof Dzieduszycki, grof Pininski, Kozłowski, Rutowski, Abrahamowicz, Jędrzejowicz, Barwinski, dr. Šušteršič, dr. Ferjančič, dr. Gregorec, dr. Laginja, Biankini, Bulat, vit. Vuković, dr. Engel, dr. Kaizl, dr. Herold, dr. Pacak, dr. Brzorad, dr. Žaček, dr. Kramar, dr. pl. Fuchs, dr. Ebenhoch, Karlon, Lupul, Popoviciu, grof Palffy, grof Zedwitz.

Dunaj 10. decembra. Koncem današnje seje parlamentarne komisije lesnice, se je grof Palffy v imeni vseh članov zahvalil vitezu Jaworskemu za spretno in požrtvovalno vodstvo desnice. Jaworski se je ginjen zahvalil in naznanil, da ostane na Dunaju, da bode mogoče takoj sklicati parlamentarno komisijo desnice, ako bi bilo to potrebno. Zajedno je izjavil, da se razmerje mej poljskimi poslanci in desnico in mej poljskimi poslanci ter mej vlado kar nič ne premeni, tudi če vstopi kateri član poljskega kluba v Gautschev kabinet kot minister za Gališko.

Dunaj 10. decembra. Zatrjuje se, da objavi uradna „Wiener Zeitung“ že jutri imenovanje posl. grofa Dzieduszyckega ministrom za Gališko.

Dunaj 10. decembra. Na jutrišnji veliki shod v Krakovu je razen kluba čeških poslancev povabljen tudi „Slovanska krščanska narodna zveza“. Na shod pojdejo Biankini, Barwinski in Vuković, a upati je, da se jim pridruži tudi jeden slovenski poslanec.

Lvov 10. decembra. Za prihodnjo sejo občinskega zastopa, v kateri se prečitajo vse izjave, kar jih je došlo županstvu, poljskemu klubu in Abrahamowiczu, mej njimi tudi izjave slovenskih občin, se pripravlja velika manifestacija slovanske solidarnosti.

Dunaj 10. decembra. Badeni je še vedno predmet velikih ovacij. V nedeljo se mu pokloni v Busku 200 veleposestnikov pod vodstvom kneza Adama Sapiehe; lvovski župan Malachowski in oba podžupana pa mu prineso diplomu častnega meščana lvovskega.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Ml. Marije Košak posestvo v Podgorici, cenjeno 870 gld., dne 13. decembra 1897 in 15. januarja 1898 v Ljubljani.
 Luke Zormanova posestvo v Hrašah in Anu Petrovič v Helskem posestvo, oba v drugič dné 14. decembra 1897 v Postojini.
 Andreja Kapusa 3/5 zemljišča v Kamiku, cenjeno 2928 gld., v drugič dné 14. decembra v Kamniku.
 Janeza Zajca zemljišče v Sodražici, (v drugič), dné 14. decembra v Ribnici.
 Matije Ladiha 1/2 zemljišča v Ševnici, cenjeno 66 gld. 47 1/2 kr. dné 14. decembra v Trebnjem.
 Andreja Vidmarja zemljišče v Rakitni, (ponovljeno) dne 14. decembra 1897 in 15. januarja 1898 na Vrhniki.
 Antona Krajca zemljišče v Topolu, cenjeno 1118 gld. 50 kr., dné 15. decembra v Ložu.
 Antona Prižmoha zemljišče v Bregovici, cenjeno 2755 gld. 95 kr., dne 15. decembra v Trebnjem.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 7. decembra: Viljem Šveicer, nadzornik v pok., 75 let, Dolge ulice št. 1, ostarelost.
 Dne 8. decembra: Neža Kos, zasebnica, 90 let, Rečne ulice št. 8, ostarelost.
 Dne 9. decembra: Jožef Križman, kajzarjev sin, 2 leti, Karolinska zemlja št. 7, davica.
 V deželni bolnici:
 Dne 2. decembra: Leopold Medvešek, posestnikov sin, 2 leti, davica.
 Dne 3. decembra: Jernej Šušteršič, delavčev sin, 7 let, otrpnenje srca po davici.
 Dne 6. decembra: Marija Meglič, gostija, 67 let, pljučnica.
 V hiralnici:
 Dne 5. decembra: Marija Mallner, urad. sluge vdova, 80 let, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Decembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm. v 24 urah
9.	9. zvečer	725.6	0.9	sr. vzhod	oblačno	
10.	7. jutraj	727.6	0.4	sr. svzh.	pol obl.	18.6
	2. popol.	730.3	0.0	brezveter.	megla	

Srednja večerajšnja temperatura 1.4°, za 2.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 10. decembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 45 kr.
Skupni državni dolg v srebru	401 " 25 "
Avstrijska zlata renta	121 " 05 "
Avstrijska kronska renta 4%	101 " 60 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " — "
Ogerska kronska renta 4%	99 " 35 "
Avstro-ogerske bančne delnice	947 " — "
Kreditne delnice	352 " 60 "
London vista	120 " 55 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 " 20 "
20 mark	11 " 82 "
20 frankov	9 " 57 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 65 "
C. kr. cekini	5 " 70 "

Dne 9. decembra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	159 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188 " — "
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	130 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98 " 40 "
Kreditne srečke po 100 gld.	200 " 50 "
Ljubljanske srečke	23 " 25 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	24 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	162 " 75 "
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	442 " — "
Papirnat rubelj	1 " 28 1/2 "

Potrjim sreem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanjem pretržno vest, da je naš iskreno ljubljani sin, oziroma brat, stric in svak, velečastiti gospod

P. Stanko Vdovič,

duhovnik iz reda č. oo. minoritov dunajske provincije danes dné 9. decembra 1897 ob 3. uri popoldne po zelo dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče v starosti 27. let mirno v Gospodu zaspal.

Spreved se boče vršil v soboto, dné 11. t. m. ob 3. uri popoldne iz Leoninuma v Vodmatu do Gruberjevih ulic za Gradom, od koder se truplo predražega pokojnika prepelje na rojstni dom v Dolščaku in v nedeljo, dné 12. t. m. ob 2. uri popoldne na pokopališču v Robu položi v rodbinskem grobu k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v župnih cerkvah sv. Petra v Ljubljani in na Robu. Prezano umrlega priporočamo v blag spomin in molitve.

V Ljubljani, dné 9. decembra 1897.

(1894) **Zahvaljoči ostali.**

Na prodaj je lepo posestvo

v prijaznem kraju na Črnem Vrhu pri Idriji z gospodarskim poslopjem in 79 hektarov dobre rodovitne zemlje v dobrem stanu ter na najlepšem prostoru blizu cerkve, tudi pripravno za gostilno. Poleg tega sta še 2 kajži za najemnike.

Kupci nastopijo lahko takoj posest. Oglasiti se je pisмено ali ustmeno pri Ivanu Vrč-u, posestniku na Črnem Vrhu. (1878—8)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
 Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejevice, Pizna, Martine vate, Heb, Francove vate, Karlove vate, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pizna, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pizna, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 67 m. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 5 m. zvečer osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 33 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. in Kamnika.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. in Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (962—282)

Zahvala.

Moj rajniki mož gospod J. F. Schescherko je bil zavarovan z znamenito glavnico pri zavarovalnici na življenje

„The Gresham“ v Londonu.

Po dopričenih dokazih smrti mi je glavni zastopnik v Ljubljani, gospod Gvidon Zeschko takoj izplačal zavarovano glavnico, za kar se čutim obvezano, mu javno izreči svojo najlepšo zahvalo in zavod „The Gresham“ najtopleje priporočiti vsakomur, ki hoče zavarovati bodočnost svoje rodbine za vsak slučaj.

Sv. Jurij ob juž. žel., dné 1. decembra 1897.

(1892) **Marija Schescherko.**

Uradno dovoljena popolna

razprodaja

galanterijskega in bižuterijskega blaga, igrač, finih toaletnih mil in parfumerij.

Najboljša prilika za nakupovanje (1890-2)

božičnih in novoletnih daril

po nakupni in pod nakupno ceno.

Ljubljana, **Fr. Stampfel** Tonhalle.

„Národní dom“.

Jutri v soboto, 11. decembra t. l.

vojaški

(1898)

KONCERT.

Začetek ob 8. uri zvečer. — Vstopnina 20 kr.

Prva in najstarejša zaloga klavirjev

v Ljubljani, Florijanske ulice št. 50

si usoja naznanjati vel-cenjenemu p. n. občinstvu v Ljubljani in okolici, da ima na prodaj po najnižjih cenah od danes naprej kratke klavirje in pianine najboljše vrste, ki so danes došli, iz najbolje renimiranih dunajskih tvrdk: c. kr. dvorni dobavitelj **Kutschera, zadruga „Lyra“**, **Stelzhammer** itd. Popolnoma novi klavirji od 240 gld. naprej s 15-letnim jamstvom se oddajajo na obročna plačila; izposojajo se od 2 gld. naprej. Stari klavirji se jemljejo v zameno, vbiranja in poprave se izvršujejo najtočneje.

Z velespoštovanjem

(1710—9) **Ferd. Dragatin.**

Usojam si uljudno naznaniti, da sem svojo

glavno trgovino spojeno z zajutrkno sobo

preselil

v Špitalske ulice v Schreyer-jevo palačo.

Moja dosedanja trgovina na Mestnem trgu ostane nadalje kot podružnica.

Zahvaljujoč se za do sedaj mi izkazano zaupanje, prosim, da se mi isto še nadalje ohrani, ter zagotavljam vedno najskrbnejšo in najcenejšo postrežbo. Z velespoštovanjem

Ivan Buzzolini

(1893—1)

tovarna salam na par, trgovina z delikatesami, prekajenino in kolonijalnim blagom.